

kan give Anledning til Drøftelse, er utvivlsomt det økonomiske Spørgsmaal, og det maa jo erkendes, at i en Tid, da Nedbringelse af Statens Udgifter er en saa væsentlig Opgave for det politiske Arbejde, kan man ikke helt se bort fra det økonomiske Spørgsmaal, ikke en Gang ved Ordningen af en Sag som den her foreliggende.

Naar man da vil søge at danne sig en Opfattelse af, hvad det økonomiske Spørgsmaal, som er det eneste, der her kan komme i Betragtning, betyder ved Ordningen af den foreliggende Sag, vil man paa Finanslovens § 17 under Justitsministeriets Budget finde Statens nuværende Udgifter paa dette Omraade under Afsnittet om Kontorholdsudgifter til Underretsdommere udenfor København. I Finanslovforslaget for Finansaaret 1924—25, er der hertil anslaaet et Beløb af 2 200 000 Kr. Paa Finansloven for indeværende Aar, Finansaaret 1923—24, var der opført et Beløb af 2 275 000 Kr. Blandt de saakaldte Nedsættelsesforslag, der ved Finanslovens tredie Behandling blev stillet her i Tinget i Foraaret, fandtes der et Forslag om Nedsættelse af denne Konto paa 2 275 000 med 250 000 til 2 025 000 Kr. Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, fremhævede med Stolthed, at der herved paa Justitsministeriets Omraade var Tale om at spare $\frac{1}{4}$ Million. Det maa da være noget paafaldende, at paa det Finanslovforslag, der blev forelagt Tinget for en Maaned siden, var denne Konto forhøjet med 175 000 Kr., saaledes at man uden videre har strøget 175 000 af de 250 000 Kr., man sparede ved Finanslovens tredie Behandling i Foraaret. Man maa unægtelig haabe, at de Spareforslag, der med Krav om saa megen Berømmelse for den højtærede Regering er stillet, paa andre Omraader maa vise sig mere paalidelige, end Tilfældet har været paa det her foreliggende Omraade; thi hvis det ikke er Tilfældet, turde de Spareforslag, der er stillet af den højtærede Regering, i høj Grad fortjene den Karakter, som Indenrigsministeren forleden Dag her fra denne Talerstol vilde give Oppositionens Spareforslag, nemlig Karakteren af at være i høj Grad teoretiske Spareforslag.

En stor Del af det Beløb paa 2 200 000 Kr., som er anslaaet til Kontorholdsudgifter for Underdommere udenfor København paa det foreliggende Finanslovforslag, er jo Udgifter til Skrivere og Kontorholdsudgifter. Det antages, at af disse 2 200 000 Kr. vil Vederlaget til Dommerfuldmægtigene udgøre ca. 665 000 Kr. Efter de Oplysninger, der foreligger for

os, findes der 261 Dommerfuldmægtige. Imidlertid er det en Selvfølge, at hvis vi gennemfører en Ordning, hvorefter Dommerfuldmægtigene kun har at beskæftige sig med offentlige Forretninger og ophører med at drive privat Forretning, vil dette Antal af 261 kunne indskrænkes meget betydeligt. I den Betænkning, der i 1921 blev afgivet af det af Justitsministeriet nedsatte Udvalg, og som er nævnt af de foregaaende Talere, har et Mindretal skønnet, at der til de kongerigske Embeder, naar vi ophævede Dommerfuldmægtigens Adgang til privat Forretningsvirksomhed, vilde kræves i det højeste 188 Fuldmægtige, og det tør utvivlsomt antages, at naar man afskaffer Dommerfuldmægtigens private Virksomhed, vil dette Tal endda kunne reduceres meget betydeligt. Hertil kommer, hvad det ærede Medlem Hr. Trier var inde paa, at Arbejdet paa Dommerkontorerne, ligesom Arbejdet i Statens Administration, utvivlsomt vil kunne simplificeres, forenkles meget betydeligt. Rent eksempelvis skal jeg nævne en saadan Ting som, at Afholdelsen af frivillige Auktioner og de dermed i Forbindelse staaende Indkassationer, der nu tager en stor Del af Dommerfuldmægtigens Tid, utvivlsomt ikke behøver at være henlagt til Dommerkontorerne. Ogsaa Tinglæsningsvæsenet, som blev berørt af det ærede Medlem Hr. Trier, vil sikkert kunne forenkles meget betydeligt, selv om jeg ganske vist mener, at det maa fortjene nærmere Overvejelse, om vi bør gaa over til et saadant Grundbogssystem efter tysk Mønster, som blev berørt af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen. Der vil kunne nævnes en hel Række andre Enkeltheder, hvor Arbejdet paa Dommerkontorerne utvivlsomt vil kunne simplificeres, Enkeltheder, som det imidlertid vil være naturligere at komme ind paa en Drøftelse af i det Udvalg, der vil blive nedsat angaaende Sagen.

Det maa sikkert erkendes, at en vis Overgangstid under alle Omstændigheder vil være nødvendig ved Gennemførelsen af et Lovforslag som det foreliggende. Men hvis man ser paa Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag, maa jeg være enig med det ærede Medlem Hr. Trier i, at Lovforslaget unægtelig er af en ejendommelig Art. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Trier sagde, at dets § 1 i Virkeligheden kun er en Løfteparagraf, et Forslag til Lov om, at der ved Lov skal fastsættes nærmere Regler om, at Dommerfuldmægtigens private Praksis i alt Fald skal bortfalde efter 10 Aars Forløb. Det